

Službe
međunarodne Katoličke
karizmatičke
obnove

Služenje
Karizmatičke obnove
u Katoličkoj Crkvi

FORMACIJA VODSTVA

Dodatak Biltenu ICCRS-a

Svez. XIV, broj 5, listopad-prosinac 2008. godine

Pogledajmo ponovno!

Zdravo Marijo, Milosti puna

Otac Renato Tisot

svoga koji kliče: "Abba! Oče!" (Gal 4, 4-6)

Ovaj jedinstveni plan u ljudskoj priči, potpuna prisutnost i božansko djelovanje, ispunilo se u Mariji od samog trenutka njezinog začeća. Anđeo Gabrijel je jasno objavio da je ona već bila puna milosti i u potpunosti u zajedništvu sa Gospodinom. Sve što nam je sada bilo potrebno bilo je jedno ljudsko "da" – a zatim suradnja ljubavi znatno veće od one koju bi ona po svojim predama mogla naslijediti.

I bilo je potrebno Marijino "da". Karizma njezinog "da" postala je vrata kroz koja nam je uopće bio moguć ulazak u Život u Duhu, po uzoru i uz pomoć ove Majke.

Često sam meditirao na temu izlivanja Duha Svetoga potaknuto ovom jedinstvenom Ženom, a također i o Njoj kao o jedinstvenom ženskom stvorenju koje potpuno "pristaje" uz sveopći projekt Božjega spasenja. Pogledajte poglavlje o izlivanju Duha Svetoga na Mariju: trenutak bezgrešnog začeća kroz krštenje u osobnoj pobožnosti, a zatim, nakon ovoga, kroz sve njezine kušnje na licu svega čovječanstva sve do svršetka svijeta: Naviještanje, devet sati na Kalvariji, dok se radala Crkva iz probodenog srca Isusovog, s prvim izlivanjem Duha Svetoga (mlada Pedesetnica) i jasnim deklariranjem Marije kao Majke Crkve, u osobi jedinstvene Ivanove pobožnosti (majčinstvo koje se, od tog spasonosnog trenutka proširuje na sve generacije čovječanstva), a zatim Velika Pedesetnica u gornjoj sobi u Jeruzalemu, jasno se spominje inauguracija neprestanih erupcija Duha, kako je zapisano u Djelima apostolskim. Sve ovo kulminira u konačnom i jedinstvenom marijanskom događaju: njezinim Uznesenjem, dušom, tijelom i

Zamolili su me da pišem na temu "Marija, prvi karizmatik". To je fascinantna tema. Kada se vratimo tisućama godina unatrag, ispuni nas oduševljenje kada otkrijemo tako snažno i jedinstveno izlivanje Duha Svetoga na jednu poniznu djevicu iz jednog malog nevažnog sela. Ona dodiruje najdublja osjećanja svih karizmatika. Ona postaje Djevica Biblije koja predstavlja obnovljeno čovječanstvo, a onda, na križnom putu, u najdramatičnijem trenutku ljudske priče, upravo Nju nam predaju kao našu Majku. Ona se zbog toga brine za put kojim hodimo, osobno i kao zajednica.

Međutim, svjestan sam da je moj dragi prijatelj Reinaldo Baserra dos Reis već briljantno pisao na istu temu, s istim naslovom. Ne želim se ponavljati. Stoga sam promijenio naslov i ja ću se usredotočiti na dobro nam poznati anđeoski pozdrav koji je postao početak najslavnije Marijanske molitve: "milosti puna".

U grčkom jeziku imamo jednu znakovitu riječ: Charis, koja se prevodi kao Božansko Milosrđe. To je kao milosrdna ljubav Božja koja nas izbavlja, preobražava i čini nas hramom Duha Svetoga, obdaruje nas duhovnim darovima ili karizmama. U isto vrijeme, ova riječ Charis proširuje karizme na darove služenja u ljubavi, služenja našoj braći i sestrama u strašnoj priči čovječanstva na putu do vječnosti.

Marija je postala najviši ljudski uzor karizmatičke poniznosti, požrtvornosti koju je doživjela u simbiozi sa Sinom Božjim koji je postao čovjekom, koji je bio raspet, umro, uskrsnuo i koji je poslao Duha Svetoga. Od tog vremena, počelo je doba "Pedesetnice, Duhova". To će se nastaviti do svršetka svijeta, to će nas uroniti u vječni ocean milosrdne ljubavi gdje će se Naša Gospođa također pojaviti odjevena suncem, uvodeći nas u konačnu pobjedu nad zmajem (Otk 12).

Veliki apostol Pavao spominje ovu povijesnu ženu samo jednom, gledajući njezino zajedništvo s kojim u punini sudjeluje u ljudskoj priči, to jest, u tom satu kada će se vremena potpuno ispuniti obnovom Božanskog Milosrđa (Ef 2) a time i snažnom prisutnošću Duha Svetoga: "A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od ŽENE bi rođen, Zakonu podložan ... te primimo posinstvo. A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina

**PREGLED
PREDAVANJA**

Uvod

**Marija, najviši
ljudski uzor**

**Marija i "Krštenje
u Duhu Svetomu"**

"... Veliki apostol Pavao spominje ovu povijesnu ženu samo jednom, gledajući njezino zajedništvo s kojim u punini sudjeluje u ljudskoj priči, to jest, u tom satu kada će se vremena potpuno ispuniti obnovom Božanskog Milosrđa (Ef 2) a time i snažnom prisutnošću Duha Svetoga ...".

duhom na nebo. Ovo se odnosi na jedno i jedino tijelo proslavljeno na nebesima po Duhu Svetomu zajedno sa Božjim Sinom koji se utjelovio u njezinoj utrobi.

Ni jedno drugo ljudsko stvorenje, ni jedan svetac na nebesima nije uživao ovo konačno karizmatičko djelo Duha. Ona će ondje biti do svršetka svijeta kada ćemo doživjeti uskršnuće tijela, kako naviještamo u molitvi Vjeronjanje. Vječno prisutna i aktivna Marijina karizmatička služba, meditacija i zagovor za sve milosti uvijek će biti tu, u Božanskom obliku.

Zahvaljujemo Bogu za dar Marije u KKO, koja uvijek moli da bude na prvoj crti i s radošću prihvaća svoju službu. Trebamo sačuvati topao i pobožan odnos s ovom majkom, oponašati njezinu vrlinu i zazivati njezinu pomoć, uključujući i njezinu pomoć za najbolje korištenje karizmi i naših službi, uvijek se pridržavajući jasne Isusove volje. Iznad svega i mi trebamo reći "da", štoviše i onda kada nas naš životni put možda vodi do Kalvarije. Ona je uvijek bila i ostala prisutna. Ona je junački prihvatila svoj životni put, štoviše i u najdramatičnijem trenutku kada joj je arhanđeo rekao "Ne boj se, Marija!".

Bio je to neviđeni primjer heroizma. Najviše, najdublje, najkarizmatičnije Marijine riječi, štoviše stoje i ostaju i naspram drugih neobjašnjivih i dramatičnih događanja: "Evo službenice Gospodnje. Neka mi bude po riječi Tvojoj" (Lk 1, 38)

Ovo "Evo ..." pomaže nam da razumijemo cijenu Pedesetnice. Ona će biti ondje na križnom putu s nekoliko preostalih vjernika (više žena nego muškaraca, to se mora reći, vezano uz ovaj najdramatičniji i ključni trenutak u ljudskoj povijesti): da vidi krv Kristovu, da vidi kako je prolio i posljednju kap, kako bi za nas zadobila Vodu Duha i kako bi razumjela ono što većina današnjih karizmatika smatra teško prihvatljivim – najsnažnija karizma za vječno spasenje i dalje ostaje prinos trpljenja.

Šimun je bio karizmatik u hramu na dan Isusovog obrezanja. "Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan - a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se razotkriju namisli mnogih srdaca!" (Lk 2, 33-35)

Hoćemo li zajednički izvući praktični zaključak za naš osobni život i za život naše zajednice? Neki bitni aspekti Marijinog karizmatičkog iskustva su mi se sami prikazali. Njezin život u punini Duha vodio ju je da praktično primjeni ova temeljna iskustva:

1. Iskustvo božanskog zajedništva, koje je nastojala živjeti u punini s Bogom koji nije bio "tamo negdje gore" nego tu, u njezinom vlastitom tijelu. To je bila 24-satna svakodnevna intimnost, koja je bila posebno jedinstvena tijekom trudnoće, ali se, također, nastavila i tijekom njezinog života. Marija je doista prvi kršćanin, jer je ona neprestano bila u Kristu, sa Kristom i za Krista, u zajedništvu s njim. Upravo zbog toga je i nazivamo "Žena

Euharistije". A također i zbog toga što je smjela, od početka Crkve, uživati u tom životu zajedništva, neprestano se hraneći Riječju i "Komadom Kruha".

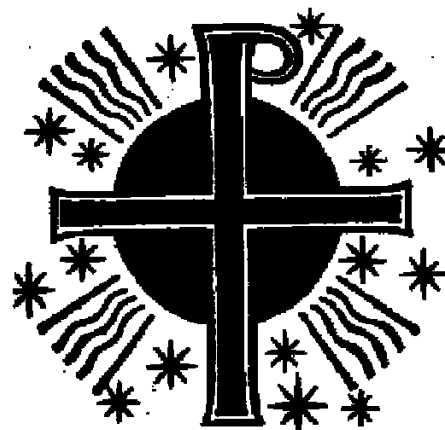
2. Iskustvo molitve koje se rodilo iz ove božanske intimnosti nije se izražavalo kroz molbe, nego kroz slavljenje i zahvaljivanje, prepoznajući Božju silu i snagu, njegovo djelo, veličajući njegovo Milosrđe: "Veliča duša moja Gospodina i klikće Duh moj u Bogu mome spasitelju ... jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo".

3. Netko ima sposobnost čitati znakove vremena i razlučiti ljudsku priču Božjim očima i Božjim srcem, neprestano definirajući cijeli ljudski događaj kao "Priču Božanskog Milosrđa". To je priča o siromašnoj i poniznoj, o onoj koju će svi zauvijek zvati blaženom (Lk 1, 46).

4. Iskustvo prisutnosti Duha Svetoga proizvodi bujicu darežljivosti i predanost onima koji su u potrebi. Iz ove milosti možemo izvući zaključak i protumačiti brzu a ipak tešku odluku, kada se odlučila za putovanje preko Palestine kako bi pružila skromnu a ipak dragocjenu pomoć svojoj rođakinji Elizabeti.

5. Kada kročimo "putom trpljenja" (veliko iskustvo svete Katarine Sijenske), svjedočimo novo izlivanje Duha, na bebu u jaslama, na majku Elizabetu i na oca Zahariju. To je Marijino sveto i čudesno otajstvo, putnik karizmatik novog vremena, kakva je ostala do današnjih dana, jer mi vjerujemo u njezine proročke i upozoravajuće intervencije kroz njezina mnogobrojna ukazanja.

Ovdje također uključujemo i veliku karizmu razlučivanja Svete Majke Crkve i neprekidnu prisutnost duhovne antene mistika koji su po općoj suglasnosti Mariji uvijek bili i ostali najdraži.

PI TANJA ZA DISKUSIJU

1. Da li se slažen s vječnom
Mariji i nomul ogo m s njezi nom
ul ogo m naj ke i službeni ce,
koj u je Bog l j ubi o od
pokol j enja a do pokol j enja -
da je ona i st i nski uzor
kr šćanskog ži vot a i
dj el ovanja, pomoćni ca svi h:
auxi l i umchr i st anor um

2. B i b l i j a obj ašnj ava samu
sebe - kr oz B i b l i j u, u
procesu koj i ni je samo
teoret ski nego je povezan s
konkr et ni mpost ojanj em
l j udskog ži vot a. I pak, jes mo
l i i kada proput oval i od
Post anka do Q kr i venja, kako

Svjedočenja s kontinentata:

SREDIŠNJA AMERIKA

MEKSIKO, GVATEMALA, SALVADOR, HONDURAS, NIKARAGVA, KOSTARIKA I KARIPSKO OTOČJE, KUBA, DOMINIKANSKA REPUBLIKA I PORTORIKO

Maria Eugenia de Góngora

Ovaj dio Latinske Amerike se sastoji od gradova koji su prepuni ljubavi i žara prema našem Gospodinu Isusu Kristu i prema velikoj zagovornici, našoj Majci Mariji. On se sastoji od čitave lepeze različitih višebojnih kultura, s bogatom religioznošću, koja je odigrala vrlo važnu ulogu u evangelizaciji naših gradova. Crkva je mješavina velikih socijalnih različitosti, osobito ekonomskih, i kupa se u krvi stotina mučenika, muškaraca i žena, koji su bili spremni dati svoje živote za Isusa Krista i njegovo sveto Evanđelje. Upravo tu se nalazi njezina veličina i bogatstvo. Crkva je ona koja u ljubavi i s pouzdanjem u Boga kroči i u središte najvećih izazova. Ima mnogo načina na koje slavimo svoju religiju te na takav način izražavamo svoju vjeru i nadu u raspetog Isusa Krista, koji ide sa svojim narodom i nosi ga zajedno sa sobom do istine i konačnog Uskrsnuća.

U središtu ove latino-američke šarolikosti, štoviše i uz velike napore, upali smo, ljudski rečeno, u duboku monotoniju i stagnaciju, kada život postaje puka rutina. Nije dovoljno dobro razmišljati samo u određenim trenucima. To je kao da stavljate zapreke ili parametre prema ljudskim računicama, štoviše i onda kada upadate u zamku osrednjosti, te na takav način ne predstavljate uzor za autentično življenje kršćanstva. Naš Bog, koji nas uvijek slijedi i iznova stvara, koji sve čini novo, intervenira i šalje svoju pomoć u najprikladnijem trenutku. Na koncu 1967. godine, u ovu zemlju je došla Blagoslovljena Obnova, koja je stvorila novi entuzijazam, obnovila slavljenje, radost, a što je najvažnije, stvorila je novu ljubav prema našem Gospodinu Isusu Kristu i njegovoj Svetoj Crkvi. Ovo je bio čudesan dar, najveći događaj u životu ljudskih bića, osobni susret s Kristom, događaj koji mijenja živote, kako se Sveti Otac Benedikt XVI na izvanredan način izrazio u predstavljanju svoje prve Enciklike Deus Caritas Est.

Uz mnogobrojne duhovne obnove Života u Duhu ili Duhovne obnove inicijacije u KKO, KKO je došla do više tisuća ljudi koji su bili umorni, nezainteresirani ili hladni. S iskustvom ovog čudnog susreta, mnogi su bili preplavljeni silom s nebesa, kao na prve Duhove, darom koji im je obećao naš Gospodin Isus Krist: Krštenje u Život u Duhu. Obećanje je vjerno ispunjeno – "Oni će primiti silu i bit će mi svjedoci". Kao novi pupoljci koji, malo pomalo, procvjetaju i

svuda se šire, tako se i mi trebamo opredijeliti da ćemo se obratiti i živjeti i osjećati onako kako je bilo u prvim zajednicama, kada su, kao u Djelima apostolskim, oni brojčano, iz dana u dan, sve više rasli. Doista, lice Crkve se promijenilo s dolaskom KKO. S velikom zahvalnošću možemo potvrditi da više ne održavamo rutinska i površna slavljenja, nego imamo nešto novo, nešto obnovljeno – imamo nešto spontano što nam samo Duh može dati. Uz milost Božju, ponovno smo stekli ono što smo godinama izgubili. Vratili smo se prirodnom stanju prvih učenika Gospodnjih, prepuni žara i suosjećanja za Isusa Krista našega Gospodina i za Evanđelje, gradeći u istini, na način koji vodi do vremena tišine, ali i učinkovitosti, do kulture Duhova. Iskusili smo, kao istinski svjedoci: tamo gdje se nalazi Duh Božji, tamo je i sloboda, kako nam kaže sveti Pavao.

U svim ovim državama nailazili smo na čudesna svjedočenja koja znakovito i neprestano spominju KKO. Ovo je istinski odgovor Duha Svetoga u naše vrijeme. Oskudijevamo u prostorijama i lokacijama koje koristimo kao kuće za duhovnu obnovu ili one koje nam se nude nisu dovoljne. Imamo dugogodišnje liste čekanja. Dok su se napuštale platforme jer su se u prošlosti slabo koristile, sada su najveći i najslavniji stadioni potpuno opremljeni za KKO. Ovo je prije bilo nezamislivo. Sada je to normalno. Doručujemo, organiziramo evangelizacijske ručkove, slavimo cjelodnevna 24-satna bdijenja i na lošem vremenu, i radnim danima, evangeliziramo na ulicama tijekom cijelog tjedna, obavljamo i mnoge aktivnosti kojima Svetu Euharistiju i Svetu Misu stavljamo u središte Klanjanja. Imamo mnogo svjedočenja svećenika koji su rekli: kao jednostavni laici, oni su sami motivirani da žive život u Duhu i da imaju svećenike koji će na njih polagati ruke te tako primiti novu Pedesetnicu. Tako se i oni obnavljaju, ljubavljaju svoje svete službe. Vrijedno je naglasiti veliko bogatstvo sudjelovanja mladih ljudi, kao zajednički faktor u svim našim državama. Stanovništvo ovog kontinenta ima više od 50 posto mladih ljudi, između 15 i 25 godina. Božji odgovor našim mladima u ovo vrijeme bio je KKO.

Ranije, u mnogim državama nije slavljeno klanjanje na Duhove, ali sada, hvala Bogu, KKO je i tu svetkovinu vratila u život i ona se slavi kao zahvalnost Gospodinu – za čudesni dar

Pedesetnice, za rođenje naše Svete Crkve, a iznad svega svaki dan moramo moliti: da se slava Pedesetnice očituje u ovoj zemlji Božjoj.

Karizme kojima je Gospodin obogatio naše zajednice koristimo kroz različite službe na dobrobit naše Svete Katoličke Crkve. To je bio poziv koji je probudio i otvorio uši laicima, da rade kao istinski "Misionari, kao učenici Isusa Krista tako da naše zemlje mogu živjeti" – kako smo nedavno molili na proslavi Pete konferencije latino-američkih biskupa s našeg kontinenta, u svetištu Gospina ukazanja u Brazilu. Odatle je ostao prekrasan bogat dokument: Dokument ukazanja, on nas šalje u kontinentalnu misiju, sa biskupima koji se nadaju i koji mole za nove Duhove. S velikim zadovoljstvom i odlučnošću, pošto je od ponovnog oživljavanja, od

